

فرزندانمان



در برابر رفتار ما

چه قضاوتی دارند؟

حسنعلی میرزابیگی کارشناس مشاوره

موقع نه تجدید آورده‌ام و نه مردود شده‌ام ولی امسال با توجه به مشکلی که برایم پیش آمده ثلث اول نمره ریاضی را (-۹-) گرفتم وقتی کارنامه را با هزاران ترس و لرز به دست مادرم دادم چشمان او هیچ یک از نمره‌های ۱۹ و ۲۰ را ندید و فقط یک نمره را و آن نمره کم را دید و چنان کارنامه را بر سرم کوبید که انگار بزرگترین گناه را مرتکب شده‌ام بی‌نهایت ناراحت شدم و پیش خود فکر کردم فقط در این جامعه نقطه ضعف پیدا است و کارهای خوب و مثبت هیچ رنگی ندارد و چشمان این مادر ناآگاه فقط در برابر نقاط ضعف بیناست و در برابر عملکرد مثبت هرگز توان دیدن ندارد. لطفاً مرا راهنمایی کنید. با این مادر چگونه برخورد کنم.

باره را به شما خواننده گرامی واگذار می‌کنیم. حال که فرصتی پیش آمده تا بتوانیم ناراحتی درونی خود را بر روی کاغذ آوریم احساس می‌کنم که همدمی هست تا بتواند انسانهای خمگین را درک کند. شاید این مطالب برای دیگران زیاد مهم نباشد ولی برای من که در چنین خانواده‌ای زندگی می‌کنم بسیار اهمیت دارد. ممکن است عده‌ای از دانش‌آموزان از دست پدران و مادران خود ناراضی باشند ولی تفاوتی بین مادر من و دیگران هست آری فکر می‌کنم همه انسانها را خدا با دو چشم آفریده باشد اما مادر من ۱۴ تا چشم دارد ولی صد افسوس که سیزده تای آن نایبناست و قدرت دیدن ندارد.

من دانش‌آموز کلاس دوم راهنمایی هستم و تا به حال در دوران تحصیلات هیچ

بزرگان تعلیم و تربیت می‌گویند:

«این که فرزندان ما درآینده چگونه افرادی بشوند، بیش از هر چیز به این بستگی دارد که آنها کودکی خود را چگونه گذرانده باشند و چه کسانی در برداشتن نخستین گامهای زندگی دست آنها را گرفته باشند و چه تجاربی از جهان پیرامون اندوخته باشند.»

- در لابلای نامه‌هایی که دانش‌آموزان برای مشاوره مکاتبه‌ای می‌نویسند نامه‌ای قابل تأمل و صمیمی به دستمان رسید که برای همه پدران و مادران درس آموز است تا با عملکرد و رفتارهای فرزندانمان به طور منطقی و آگاهانه برخورد نمایند تا آنها دیدگاههای منفی از برخوردهای اولیای خود نداشته باشند و همه شکست خود را متوجه پدر و مادر خود نسازند نوشته این دانش‌آموز را می‌خوانیم و قضاوت در این